

Consideracions que aporta l'Escola de l'Esplai de la Fundació Esplai Girona- Mare de Déu del Mont en l'elaboració d'un projecte de decret per a l'acreditació i reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil:

1. Creiem que l'actual sistema de formació d'educadors en el lleure a Catalunya ha permès que molt joves que han ofert un servei de voluntariat al país s'hagin format. Amb això, aquests educadors han garantit el desenvolupament de les activitats de lleure educatiu amb un qualitat més que raonable. Havent-se pogut conciliar l'exigència formativa per a que voluntaris puguin fer la formació amb unes exigències normatives (durada, treball, pràctiques) adequades.
2. L'actual normativa de les escoles d'educació en el lleure necessita d'una actualització, però tenint en compte el fet d'una coherència entre l'exigència normativa i l'obtenció dels resultats esperats. El que no voldríem és que l'increment de l'exigència normativa dificultés l'accés a la formació del voluntariat, i vagi en detriment de la qualitat de les activitats d'educació en el lleure que aquests voluntaris porten a terme.
3. El plantejament d'exigir que totes les escoles de formació d'educadors en el lleure siguin acreditades i reconegudes via SOC, comportaria un increment en les exigències d'algunes escoles de moviments, amb el risc de fer-les inviables i perdre d'aquesta manera la riquesa associativa. Per altra banda, segons s'indica en el document, es parla d'un increment de requisits addicionals alhora de poder donar el títol de Joventut que creiem que seria una llosa a la part més feble del sistema formatiu.
4. A Catalunya sempre hem optat perquè els educadors en el lleure, siguin retribuïts o voluntaris, han de ser professionals, en tant que disposin d'una bona qualificació en benefici de l'interès superior de l'infant. Considerem que hem de mantenir el model actual i mantenir la doble via, però que això no vol dir rebaixar les exigències de la formació. Però en cap cas creiem que hem de canviar les condicions de legalització de les escoles.
5. D'altra banda, les escoles acreditades pel SOC, ho acostumen a ser de moltes especialitats, el que els hi comporta una major solidesa. Amb la proposta d'unificació, amb el pas dels anys acabarem amb tot un seguit de moltes escoles de formació ocupacional o continuada, desarrelades del món de l'educació en el lleure, que han perdurat al llarg d'aquests anys fent una bona feina.
6. A més, si totes les escoles són sota els criteris del SOC, com a mínim, també es podria exigir que totes les formacions siguin d'acord amb la normativa del SOC (presencials en la seva totalitat o en un 90% "online" (model teleformació)). Això comportaria un increment en la durada i dels costos per al moviment d'educació en el lleure i conseqüentment limitariem que voluntaris fessin la formació.

Per tant, proposem MANTENIR LA SITUACIÓ ACTUAL, incrementant les exigències per al reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure, com ho fa la normativa d'altres Comunitats Autòniques de l'Estat.

Lluís Illas i Bou – Director de L'Escola de l'Esplai de Girona

Girona, 10 de juny de 2019